

# Ewangelia Mateusza

## Rozdział 16

1. I przyszedłszy do istoty farisaiości i saddukaiości próbując nadto wezwali do uwyrażnienia się go jakiś znak boży z wiadomego nieba nadto pokazać im. 2. Ten zaś odróżniwszy się dla odpowiedzi rzekł im: Wskutek późnej pory stawszej się powiadacie: Łatwe panowanie Dzeusa, nabiera ognistej barwy bowiem wiadome niebo. 3. I przedwcześnie rano: Dzisiaj burzliwa pogoda, nabiera ognistej barwy bowiem doznając wstrętu wiadome niebo. To wprawdzie doistotne oblicze wiadomego nieba rozeznajecie aby na wskroś rozróżniać, wiadome zaś znaki boże tych stosownych momentów nie możecie? 4. Rodzaj złośliwy wskutek zaprawienia i cudzołożny jakiś znak boży nadto szuka, i jakikolwiek znak boży nie będzie dany jemu, jeżeli nie ten wiadomy znak boży Ionasa. I z góry na dół pozostawiwszy ich odjechał. 5. I przyjechawszy uczniowie do tego brzegu na przeciwległym krańcu, przez nałożenie na siebie nakazali sobie zapomnieć chleby wziąć. 6. Zaś Iesus rzekł im: Patrzcie i trzymajcie to które do istoty od tego wiadomego fermentu farisaiości i saddukaiości. 7. Ci zaś na wskroś wnioskowanie przeprowadzali w sobie samych powiadając że: Chleby nie wzięliśmy. 8. Rozeznawszy zaś Iesus rzekł: Po co na wskroś wnioskowanie przeprowadzacie w sobie samych, niewiele wtwierdzeni w rzeczywistości, że chleby nie macie? 9. Jeszcze nie rozumiecie ani nie przypominacie sobie te pięć chleby tych pięć razy tysiące, i jak liczne kosze wzięliście? 10. ani te siedem chleby tych cztery razy tysiące, i jak liczne okrągło plecione kobiałki wzięliście? 11. Jakże nie rozumiecie że nie około chlebów rzekłem wam? Trzymajcie to które do istoty zaś od tego wiadomego fermentu farisaiości i saddukaiości. 12. Wtedy puścili razem ze swoim rozumowaniem że nie rzekł trzymać to które do istoty od fermentu tych chlebów, ale od wiadomej nauki farisaiości i saddukaiości. 13. Przyszedłszy zaś Iesus do części-dzielnicy Kaisarei, tej Filipposa, wzywał do uwyrażnienia się uczniów swoich powiadając: Jako kogo powiadają określone człowieki mogącym jakościowo być okoliczności czynią określonego syna określonego człowieka? 14. Ci zaś rzekli: Ci wprawdzie jako Ioannesa, tego zanurzyciela, inni zaś jako Eliasa, odmienni zaś jako Ieremiasa albo jednego wiadomych proroków. 15. Powiada im: Wy zaś jako kogo mnie powiadacie obowiązany jakościowo być? 16. Odróżniwszy się dla odpowiedzi zaś Simon Petros rzekł: Ty jakościowo jesteś wiadomy określony pomazaniec, wiadomy syn wiadomego boga, tego żyjącego biologicznie. 17. Odróżniwszy się zaś Iesus rzekł mu: Szczęśliwy jesteś Simonie Synu Ionasa, że jakieś mięso i krew nie odłoniło tobie, ale ten wiadomy ojciec mój, ten w niebiosach. 18. I ja zaś tobie powiadam, że ty jakościowo jesteś Petros, i na tej właśnie wiadomej skale zbuduję jako dom moje wiadome zgromadzenie z wewnątrz wyzwanym, i skrzydła bramne hadesu nie będą miały potęgi z góry w dół na niego. 19. Dam ci te klucze tej królewskiej władzy tych niebios, i które jeżeliby związałyś na ziemi, będzie związane w tych niebiosach, i które jeżeliby rozwiązałyś na ziemi, będzie rozwiązane w tych niebiosach. 20. Wtedy na wskroś zdefiniował się uczniom aby nikomu

nie rzekliby że on jakościowo jest ten pomazaniec. **21.** Od wtedy począł sobie od prapoczątku Iesus okazywać uczniom swoim, że obowiązuje uczynić go do Hierosolym skłonnym odejść i przez wieloliczne uciepieć od starszych i prapoczątkowych kapłanów i pisarzy, i zostać odłączonym przez zabicie, i tym wiadomym trzecim dniem zostać wzbudzonym w górę. **22.** I wzięwszy do swej istoty go Petros począł sobie od prapoczątku nadawać naganne oszacowanie jemu powiadając: Prześlagnany tobie, utwierdzający panie; żadną metodą nie będzie tobie to właśnie. **23.** Ten zaś obrócony rzekł Petrosowi: Prowadź się pod moje zwierchnictwo do tyłu należącego do mnie, satanasie, pułapka jesteś pochodząca od mojego własnego że nie zamyślasz z umiarkowania te dzieła wiadomego boga ale te wiadomych ludzi. **24.** Wtedy Iesus rzekł uczniom swoim: Jeżeli ktoś chce do tyłu należącego do mnie przyjść, niech przez zaparcie odeprze siebie samego i niech uniesie wiadomy umarły drewniany stawiany pał swój i niech wdraża się mi. **25.** Który bowiem jeżeli ewentualnie obecnie ewentualnie chce wiadomą duszę swoją ocalić, przez zatracenie odłączy ją; który zaś by przez zatracenie odłączyłby wiadomą duszę swoją z powodu mojego własnego, znajdzie ją. **26.** Co bowiem otrzyma jako pomoc człowiek jeżeliby ten wiadomy naturalny ustrój światowy cały przebiegle zyskałby, wiadomą zaś duszę swoją podałby do karnego uszkodzenia? Albo co da człowiek jako rzecz daną w zamian duszy swojej? **27.** Ma planowo obecnie bowiem wiadomy syn wiadomego człowieka obecnie przyjeżdżać w sławie wiadomego ojca swego wspólnie z aniołami swymi, i wtedy odda każdemu w dół w nieczne praktykowanie jego. **28.** Istotne powiadam wam, że są jacyś z tych bezpośrednio tutaj od przeszłości stojących tacy którzy żadną metodą nie zasmakowaliby śmierci aż by ujrzeliby wiadomego syna wiadomego człowieka przyjeżdżającego w królewskiej władzy jego.

Ewangelie dla badaczy : przekład filologiczny z języka greckiego według XXVII edycji Nestle-Aland Novum Testamentum Graece : opracowanie świeckie / wstęp, przekł., przypisy Sławomir Łuczkiewicz. Lublin : [s.n.], 2010. [wersja 3]